

יהגה חיכם של הרבנים הנ"ל, שכן מצאנו בחי' הרמב"ן שע"י "מכון מערבא" שכתבו בהקדמתם וז"ל: חי' הרמב"ן למסכת כתובות הודפסו בגלל טעות קדומה מאז דפוס ראשון במיץ בשנת תקכ"ה לפ"ק בשם חי' הרשב"א וכו', ואולם עוד לפני כן בשיטה מקובצת לרבינו בצלאל אשכנזי ז"ל הובאו הדברים בשם אומרם הוא הרמב"ן ז"ל, וכן העידו גדולי הדורות על ייחוס חידושים אלו להרמב"ן, רק בדורינו ראו חי' הרשב"א האמיתיים למסכת כתובות את אור הדפוס לראשונה. עכ"ל].

סימן ד'

בענין שימוש בכהן

בענין האיסור להשתמש בכהן אי חמיר מוקדשתו. עיין להפ"ח במים חיים בחי' לגיטין דף נ"ט שכתב דאין ללמוד דיכול הכהן למחול, ממה שמצינו דמוחל להשתמש בו כמ"ש מהר"ם בסוף סי' קכ"ו, דלמצות וקדשתו י"ל דלא מהני מחילה. [ע"כ]. מיהו מדברי ה"ר פטר ז"ל שהוצרך להוכיח מכהן נרצע ולא הוכיח ממה דכהן מוחל בס"ת כדאמרינן בגיטין לולי החשש דאנצויי משמע דשימוש שהוא דרך בזיון גרע טפי. וכן נראה דעת הט"ז למסקנתו דר' פטר לא הסכים אלא בשכר עם המחילה אע"ג דגבי ס"ת נראה דסגי במחילה, ואפשר דס"ל דבס"ת דוקא לרבו או לגדול ובהאי אית ליה נמי קצת הנאה דמתכבד בו. (זה מצאנו כתוב בפתח ספר פר"ח ומים חיים).

סימן ה'

בענין ספר חמדת ימים

הן נודע כי הגאון יעב"ץ ז"ל דבר סרה הרבה מאד [עליו], ומזה לעת עתה רבים נמנעים מללמוד בו. ברם זכור לטוב אותו צדיק מופת הדור הגאון המפורסם מהר"ח פלאגי זצוק"ל וזיע"א אשר האריך לברר כי הספר **חמדת ימים** הוא ספר קדוש ומקודש וכל המזלזל בו צריך כפרה. ומי לנו גדול מהגאון הגדול בעל חקרי לב ז"ל אשר היה לומד בו בתמידות, והיה אומר כי נוסף לו קדושה וטהרה על ידי לימודו בו. וכן מהרח"ף ז"ל קרא לו כזקנו, כאשר מבואר כל זה בספר כל החיים דף י"ז ע"ב (ואינו בידי רק ראיתי דבריו בספר שיורי טהרה סוף מערכת הה"א). וע"ש שכתב דמין החיד"א ז"ל היה ניצוץ הרב **חמדת ימים** ובא לתקן מה שהיה מדבר קטיגוריא על החוטאים, ולכן תמצא בכל מוסרי החיד"א לא דיבר קטיגוריא כלל. וע"ש מה שהאריך עוד בזה.